

man kunde faae Portoen nebsat under den ved Genferkonventionen fastsatte, nemlig 25 Centimer eller 17 D., medens den med Norge kun er 12 D. Nu har man ganske vist senere opnaaet at faae Norge til at frasalbe denne Forbring, men deraf kan ingenlunde sluttes, at der ikke skulde have været nogen Nødvendighed for dette i 1875. — Jeg kommer nu til de forskjellige Indstillinger vedkommende Theatret. Med Hensyn til dem skal jeg, som jeg før bemærkede, fatte mig i stor Forthold, thi der er virkelig ikke under de nuværende Forhold nogen Grund til at dvæle synderlig herved. Hvad for det Første angaar den Indstilling, der er gjort om, at det ikke kunde passere, at Theatret havde oppebaaret 36,000 Kr. i Genhold til den foreløbige Lov af 12te April 1877, tror jeg virkelig, at Statsrevisionen i dette Punkt har Ret i, at det dog vistnok var hensigtsmæssigt at gjenne, hvad man har at bemærke om disse 36,000 Kr. til næste Aar, da man skal udtaale sig om de, jeg veed ikke hvor mange Millioner, der ere afholdte i Genhold til den foreløbige Lov. At dese dette Spørgsmaal i to Dele og tage de 36,000 Kr. for sig, synes der ikke at være nogen rimelig Grund til. Man kan jo indskrænke sig til at opstille Trusler om, hvad man vil gjøre til næste Aar og give disse Trusler den mest stærk-indjagende Karakter; men Andet forekommer der mig ikke at være Anledning til. Medens denne Indstilling derfor forekommer mig at være kommen noget for tidligt, maa det derimod siges om de andre Indstillinger, at de ere komne noget for sent. De ere nu blevne noget antilværende, ja, vare allerede temmelig antilværende, da de fremkom fra Statsrevisionens Side; thi efter den store Revolution, der ifjor var foregaaet i Theatrets Stilling til Staten, hvorefter det lige freim er bleven en Del af den øvrige Statsadministration, var det jo klart, at der ingen rimelig Grund længere var til at tale om, at det ikke kunde passere, at Theatret ikke betalte sin Gjæld til Sorø Akademi; men efter den om jeg saa maa sige mindre Revolution, som foregik forleden Dag, er der neppe den allerringeste Grund til at fastholde en saadan Indstilling, jeg veed i alt Fald ikke, hvad Mening der skulde blive tilbage i den Henseende. Forinden denne Revolution var stet, kunde det jo have den Mening, at Theatret snarest muligt eller øieblikkelig skulde betale Sorø Akademi, hvad det skyldte det; det kunde være en Slags Drums, man satte paa overfor Theatret, at det strax skulde betale; men efter at Staten har været saa god at betale denne Gjæld, ser jeg ikke, hvad Betydning det skulde have, thi det er dog vel ikke Meningen, at det enten skulde være Ministeren eller Theaterchefen, som skulde betale de Penge, Theatret ikke selv har kunnet betale til Sorø Akademi. Jeg ser derfor ikke af den Udtaalelse, at det ikke kan passere, at en

Debitor ikke har kunnet betale sin Kreditor, hvad han skylder ham, har nogen egentlig fornøftig Mening, men det har, som sagt, heller ikke tidligere havt nogen virkelig Betydning, og der har stet ikke været nogen Grund til overhovedet at komme med en saadan Indstilling, thi det maa jo være klart for Enhver, at, naar man opstiller paa Theatrets Budget, at det skulde betale af sine Indtægter, foruden sin Drift, ogsaa noget af en gammel Gjæld til Sorø Akademi i Anledning af forskjellige Bygningsforetagender, dels ved det gamle, dels ved det nye Theater, kunde det aldrig være Meningen, at det skulde være en Udtaalelse af Andet end en Forhaabning. Det var akkurat, ligesom man havde foreskrevet paa Finantsloven, at Staten skulde afgive til Velfærdsskolerne 40,000 Kr. som beljendt eller noget lignende. Det er Noget, som maa være afhængigt af, om Theatret havde et saadant Belsøb tilovers, thi det kan da fornøftigvis ikke være Meningen, at det skulde begynde med at dække en saadan Udgift, og derimod stryge alle nødvendige Udgifter f. Ex. til Lønning af Stuepillerne eller til Betaling af de Gjenstande, som ere anskaffede osv. Det er nu høist besynderligt, at Indstillingen er fremkommen i et Aar, da der, efter at Theatret i længere Tid havde gaaet med Underbalance, stattedes en forebedret Stilling frem; i det Aar gif det som beljendt Theatret saaledes, at det begyndte med en Underbalance af 54,000 Kr., men endte med at have drevet denne Underbalance ned til 17,000 Kr., altsaa havde havt et Overskud af 37,000 Kr., hvorved jeg bemærker, at det i det følgende Aar lykkedes at betale disse 17,000 Kr. og tilveiebringe et Overskud. Det er altsaa en høist besynderlig Indstilling, og det er ogsaa kun ved paa en yderst forvirret Maade at sammenblande, hvad der vedkommer 1875—76 og 1876—77, at man er kommen ind paa noget Saabant. De Beklagelser, som findes over, at man havde brugt mere til forskjellige Ting, navnlig til Garderobe 13,835 Kr., til Maskineri og Dekorationer 50,632 Kr., end der var forudsat, det er Noget som aldeles ikke vedkommer det Theateraar, om hvilket der er Tale, det er Noget, som vedkommer det foregaaende Aar, og som allerede er passeret Statsrevisionen og Thinget og er blevet decideret af Rigsdagen. I det Aar, der her er Tale om, stiller det sig ganske anderledes; der stiller det sig tværtimod saaledes, at der var beregnet til Garderobe en Udgift af 41,960 Kr., og der blev ikke anvendt mere end 37,891 Kr., altsaa 4,000 Kr. mindre, og ligeledes til Maskineri og Dekorationer var budgetteret 72,600 Kr., men anvendt 66,900 Kr., altsaa 6,000 Kr. mindre. I dette Aar er det altsaa saa langt fra, at man havde brugt udover, hvad der var budgetteret, at man tværtimod havde brugt mindre, og det er altsaa høist besynderligt, at man falder over dette Aar med det Forslag til Beslutning, at det ikke kan pas-